

Vizek bajnoka

Ilyet az ember ritkán lát! Az asztalon 100 bordó bársonydobozka tornyosul, s mindegyik mélyén egy aranyérem rejtőzik. Jogos tulajdonosuk pedig ott mosolyog mögöttük. Ő Cseh László, a magyar férfi úszósport legjelesebb képviselője, százszoros felnőtt magyar bajnok. Az egri Bitskey Aladár uszodában járunk, a jubiláló bajnok köszöntésén.

A köszöntő után villognak a vakok, felszeletelik a „100-as tortát”, az ünnepeltet kézzel kézre adják, ahogy szokás. Mi pedig kísértálunk vele a szép Makovecz-épületből, át a közeli Érsek-kertbe, hogy fényképeket készítsünk. Üde smaragdzöld a park, a harsány madárcsicsergés versenyre kel a tó békáinak kuruttyolásával. Szemerklél az eső is, mi szabadkozunk, de Cseh Laci csak nevet, a vízhez szokott fiatalembernek meg se kottyán, hogy ezúttal fentről nedves a világ.

• Mikor volt először dolga nagyobb vízzel?

– Kezdetől fogva imádtam a vizet. A Duna mentén laknak a szüleim, Halásztelken, ott nőttem fel és most is ott lakom. Persze fürödtem is a Dunában, de nem ott, mert azon a szakaszon szennyezett a folyó, nem tanácsos belemenni. Tolnánál úsztam, ahol a nyaralónk volt, arrafelé tisztább a Duna és nem annyira erős a sodrása.

• Hogy tanult meg úszni? Bedobták a mélyvízbe, régi rossz szokás szerint, vagy más módszerrel?

– Nem volt vízbe dobás! Úgy nem lehet senkit megtanítani, azzal csak elveszik az ember kedvét. Előbb úszógumival kezdtem, majd jött a deszka, szép fokozatosan gyakoroltam.

• Édesapja is kiváló úszó, annak idején maga is eredményes versenyző volt. Ő tanította az egyszem fiát?

– Nem. Viszont elvitt a megfelelő személyhez. Az élet igazolta, hogy jól választott.

• Milyen vizekhez volt szerencséje a medencén kívül?

– Mikor már a medence nem volt elég, jártunk kavicsbányába is úszni, egy aránylag biztonságos bányatóba. Tengerben is többször úsztam, de egyelőre a természetes tavak valahogy kimaradtak.

• A világon sok medencében úszott már, melyik a legjobb, ahová legszívesebben tér vissza?

– Az a jó, ami gyors. És az a gyors, aminek elég mély az alja. Ha megvan három méter mély. A nagy versenyeken, olimpiákon, világbajnokságokon általában alkalmilag épített medencék vannak. Nincs favorit helyem.

• Sokáig a kőbányai csapat oszlopos tagja volt, másfél éve pedig átigazolt az egri klubhoz. Gyökeret vert itt?

– Nagyon jól érzem magam, szeretek csapatban dolgozni, és úgy érzem, itt is itthon vagyok.

• Rendszeresen utazik a városba, van alkalma a környéket, a tájat is felfedezni?

– Komolyabb kirándulásra még nem adódott időm. De ahogy kocsival megyünk, élvezem, hogy nem kopár a vidék, gyönyörű zöld a környezet. A várost is természet övezi. Egerszalók felé különösen szép a táj, arra nagyon szeretek járni.

• **Az ember gyerekkorban vesz át szokásokat. Hogy emlékszik, túrázós volt a család?**

– Nem voltunk annyira sokfelé, extra nagy kirándulásokra nem emlékszem. Én is jobban szerettem inkább otthon lenni. Persze azért bicikliztem sokat a faluban, a gátnál, az erdőszélen. Sétálni sem szerettem régebben. Most már jobb vagyok ebben is.

• **A világot végigúszta. Végig is járta a külföldi versenyek során?**

– Nagy versenyeken se idő, se erő nincs másra, legfőleg verseny után sikerül érdekes helyekre eljutni. Pekingben jártunk a tiltott városban, Dél-Afrikában elvittek a Jóreménység fokához, Floridában egy aligátorparkba eveztek velünk csónakkal, nagyon izgalmas természeti környezetben. Sajnos túl sok ilyen különleges helyre nem visznek.

• **Fiatal házasként, a feleségével merre indulnak, ha tehetik?**

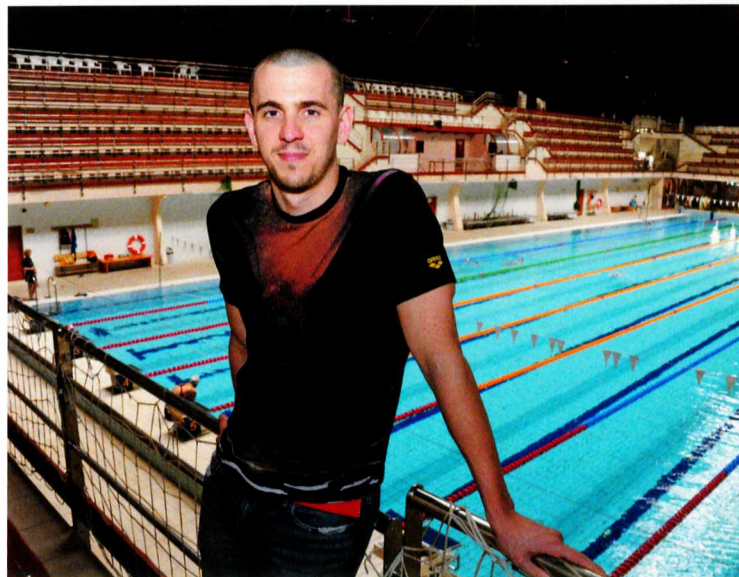
– Még nincs kedvenc helyünk. Amíg az élsport megy, nem marad alkalom, energia kirándulni. A feleségem „civil”, nem sportoló. Örülünk, ha hétvégenként kicsit együtt lehetünk otthon. De azért baráti társasággal voltunk már Visegrádon, és jól esett a kiruccanás. Igazság szerint annyit utazom a versenyek miatt, hogy egyelőre nincs hiányérzetem. De úgy gondolom, ha majd otthon leszek, biztos azt fogom keresni, hogyan lehet kimozdulni.

• **Erőnléti edzések vannak erdőben, szokott kinn futni?**

– A futás nem szerves része a felkészülésnek, de volt egy pár-szor, hogy kimentünk futni terepre. Két oldalú dolog, mert sokkal változatosabb és szebb, mint egy futópálya vagy futópad, viszont vannak veszélyei is. Jobban oda kell figyelni, hová lép az ember, balesetet okozhat egy kiálló gyökér, egy bucska, kő vagy fadarab. Jó dolog az erdőben futni, szeretek is, de mindenre ügyelni kell.

• **Úgy tűnik, egyelőre „mindent visz” életében a sport. Valljuk be, a mai, megtépzott becsületű úszósporthoz ráfér, hogy sikeres és szerethető embert is lássunk, aki nem keveredett rosszízű históriákba.**

– Mostanában tényleg nem voltak túl pozitív hírek az úszó-sporttal kapcsolatban. De én belülről nem látom annyira tra-

gikusnak a helyzetet. Azért azt mondanám a szülőknek, nyugodtan levihetik a gyerekeket úszni tanulni. Sokat változott a világ. Tény, hogy régebben bizonyos dolgok nem így működtek, de ma már 21. századot írunk, sokat változtak az edzés-módszerek. Más a nevelési gyakorlat, máshogy kezelik a sportoló gyerekeket.

• **Érzi, hogy magán az ország szeme, hogy „egy nemzet Cseh Lacija”?**

– Remélem, hogy így van! Próbálok irányt mutatni, és bízom benne, hogy gyerekek nagy tömegét tudom motiválni, hogy jöjjenek és sportoljanak. Nemcsak az úzásra gondolok, hanem bármelyik más sportra is. A sporteredmény is fontos, de pont olyan fontos, hogy a mindennapi életben is megtanuljanak egyfajta hozzáállást a feladataikhoz. Úgy gondolom, a gyereknek is tudnia kell, hogy ha nincs kedve dolgozni, inkább ne jöjjön le az edzésre. Csak úgy legyen ott, ha akar is dolgozni, csak akkor van értelme!

• **Ha idővel lesz saját gyermeke, viszi majd úszni?**

– Biztosan leviszem, hogy megtanuljon úszni, de majd meglátjuk, hogy tetszik-e neki.

• **Van olyan víz a nagyvilágban, amit szeretne még megnézni, „megkóstolni”?**

– Hú, nincs ilyen konkrét vágyam, nekem a víz bármilyen formában vonzalmat jelent. Akár még úgy is, hogy ha Budapesten, a rakparton megyek végig, és magas a vízállás, szinte hívogat a Duna, hogy gyere, ugorj be.

• **A közelgő olimpiától mit vár, milyen reményei vannak?**

– Úgy gondolom, sok esélyem van, főleg a 100 és 200 méteres pillangóm tud nagyon erős lenni. Még azért edzeni kell, és persze az ellenfeleknek is lesz pár szavuk hozzá, de úgy látom, nem reménytelen cél, hogy én legyek a legjobb.

Sándor Mária